

ע"פ 61216/01/17 - איליה בכר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 אפריל 2017

ע"פ 61216-01-17 בכר נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
המערער
איליה בכר

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ניר דוד

ב"כ המשיבה עו"ד איילה אורן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן נושא ת"פ 51926-10-15 (בית משפט השלום בכפר סבא) בעבירות של קבלת דבר מרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה נושא האישום השני, ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, לשישה חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ולתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של ₪ 2,000 ב-10 תשלומים.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער בעבירות נושא האישום השני, וכלפי העונשים שהוטלו עליו.

באשר להרשעת המערער, טוען בא כוחו כי העובדות נושא האישום השני בכתב האישום המתוקן לא מגלות את העבירות של קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה, שכן על פי טענת המערער, שנשמעה מפי בא כוחו במסגרת הטיעונים לעונש, הוא לא ידע על היות ההמחאות נושא כתב האישום המתוקן המחאות גנובות, ומשכך הכספים שקיבל תמורתם באמצעות צד ג' לא התקבלו במרמה, ולא היה ניסיון לקבלתם במרמה.

ב"כ המערער טוען כי אומנם לא העלה טענה זו עובר להרשעתו של המערער, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, אך טען זאת חזור וטעון במסגרת הטיעונים לעונש, ובית המשפט קמא לא דן בטענה זו בגזר הדין, ומשכך הוא אינו מנוע

מלטעון את הטענה, שהיא טענה מקדמית, גם בפנינו.

גם אם צודק ב"כ המערער שלא השתתה בהעלאת טענתו בבית משפט קמא כאשר לא טען אותה טרם הרשעתו של המערער, הרי עיון בעובדות כתב האישום כולן שבהן הודה המערער באמצעות בא כוחו ללא כל הסתייגות, מעלה כי הן מגלות עבירות של ניסיון לקבלת דבר מרמה וקבלת דבר במרמה, ודי להסתכל בעובדה 6 המסכמת את העובדות הקודמות שבה נכתב כי "בעשותו את המתואר לעיל קיבל הנאשם במרמה סך של 4,000 ₪ וניסה לקבל במרמה סך של 9,800 ₪".

די בהודאתו של המערער בעובדה זו, שהיא חלק בלתי נפרד מעובדות כתב האישום כדי לגרום לדחיית טענתו של המערער אף מבלי להיכנס לגופה, ומשכך איננו רואים גם סיבה להחזיר את הדיון לבית משפט קמא על מנת שידון בטענה שגם אם הייתה נכונה מבחינה עובדתית, היה מקום להעלות אותה בטרם הרשעת המערער על פי הודאתו, לרבות בעובדה 6 הנ"ל.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את טענת המערער בכל הקשור להרשעתו בעבירות נושא גזר הדין.

באשר לטענת האפליה בין המערער לבין בת זוגו בכל הקשור לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות שהוטלו על המערער ולא הוטלו על בת זוגו, למרות שחלקה בכתב האישום היה גדול מחלקו של המערער, והיא זו שגרמה לו לעבור את העבירות נושא הרשעתו, טוען ב"כ המערער שנוכח כך לא היה מקום שלא להטיל גם על המערער עונש מאסר על תנאי, כפי שהוטל על בת זוגו.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מחלקה של בת זוגו של המערער, שאף היא יוצגה על ידי ב"כ המערער בבית משפט קמא, לעומת חלקו של המערער נושא האישום השני, אך גם אנו, כמו בית משפט קמא איננו מתעלמים מגיליון הרשעותיו הקודמות של המערער שאינו חלקה של בת זוגו שאין לה עבר פלילי.

כך הם פני הדברים במיוחד כאשר המערער ביצע את העבירות נושא גזר הדין כאשר הוא מרצה עונש מאסר בעבודות שירות, גם אם אלה אינן תוצאה של הרשעתו בעבירת מרמה או בעבירות דומות לעבירות נושא גזר הדין.

חסד עשה בית משפט קמא עם המערער שלא גזר עליו עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה, שכן את תפיסתנו יש בביצוע עבירה במהלך ביצוע עבודות שירות בגין עבירה אחרת, כדי לעורר חשש באמון שניתן לתת במערער שיבצע את עבודות השירות באופן תקין.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת ביום 18.7.17 בשעה 08:00.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן.

ניתן והודע היום כ"ט ניסן תשע"ז, 25/04/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד